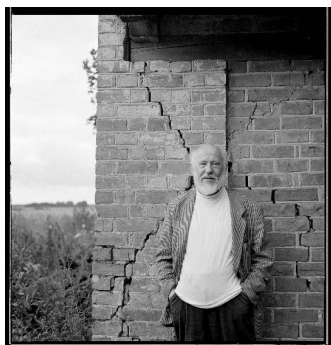

Knuts Skujenieks (1936), pjesnik i prevoditelj, iz osobnog, mučnog iskustva naučio je što je to značilo biti pjesnik u Sovjetskoj Latviji: godine 1962. optužen je za "antisovjetsku djelatnost" (optužba je bila fabricirana, a suđenjem se htjelo zastrašiti beskompromisnog latvijskog pjesnika) i osuđen na 7 godina zatvora u Rusiji. Skujenieks je u zatvoru napisao brojne pjesme, ali zbog statusa osobe "non grata", prvu knjigu poezije, "Stihovi i glasovi", objavio je tek 1978.

Skujenieks je kao plodan autor pokazao da u konačnici um i duh nije moguće zatočiti. U zatvoru je od robijaša naučio nekoliko stranih jezika. Stoga je na lavijski mogao prevesti narodne pjesme s mnogih europskih jezika u rasponu od švedskog i staroislandskog, do španjolskog, ruskog i grčkog.

Među brojnim pjesnicima koje je preveo nalaze se Federico Garcia Lorca, Yanis Ricos, Gabriela Mistral, Desanka Maksimović i Inger Christensen. Prevodio i s hrvatskog jezika radove Miroslava Krleže, Vesne Parun i Zvane Črnje. Pored toga s ruskog, španjolskog, poljskog i slovačkog preveo je 20 drama.

Knuts Skujenieks je objavio sedam knjiga poezije, njegove pjesme su prevedene na 30 jezika, a cjelovite knjige poezije tiskane su mu na švedskom, ukrajinskom i litvanskom jeziku. Godine 1998. Knuts Skujenieks je, zajedno s Vizmom Belševicom, dobio prestižnu književnu Nagradu Tomas Transtroemer.